

ת"פ 22136/08/17 - מדינת ישראל נגד ש ע

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 22136-08-17 מדינת ישראל נ' עבד אל ולי

בפני
כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ש ע

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות אלימות, שבוצעו כלפי אחיו הקטין וכלפי אמו, תוך גרימת נזק לרכוש.

לנאשם יוחסו עבירות -

תקיפת קטין על ידי אחראי - לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977

תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין

והיזק לרכוש בזדון (2 עבירות) - לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם ואחיו המתלונן, נ.ע. יליד שנת 2001, מתגוררים יחד עם הוריהם בבית ההורים בבוקעתא.

ביום 7/8/17, סמוך לשעה 17:00, שעה שישבו הנאשם, אחיו ואמם סביב שולחן האוכל, החל הנאשם לקלל את אחיו המתלונן, והמתלונן שאל אותו מדוע הוא עצבני. בתגובה אחז הנאשם בכפית שהייתה מונחת על השולחן והכה באמצעותה בראשו של המתלונן.

המתלונן קם מהשולחן ופנה לעבר הקומה העליונה על מנת להתרחק מהנאשם, אך הנאשם הלך אחריו, הפיל אותו לרצפה והכה אותו בפניו באגרופים, תוך שהמתלונן מנסה להתגונן מפניו ללא הצלחה, ובעוד אמם צועקת לעברו שיחדל ממעשיו.

בהמשך, אחז הנאשם בדלת זכוכית בבית וטלטל אותה בחוזקה עד ששבר אותה.

המתלונן, שחשש מהנאשם, עלה לקומה העליונה, הנאשם הלך בעקבותיו, הפיל אותו לרצפה, בעט בו והכה אותו באגרופים.

המתלונן הצליח להשתחרר מהנאשם וברח לקומה התחתונה במטרה להתקשר לאביו ולהזעיק עזרה, משהבחין הנאשם בכך, רדף אחרי המתלונן אך לא הצליח להשיגו, ובשלב זה, כך על פי כתב האישום, לקח את הטלפון הסלולארי של המתלונן והטיחו ברצפה, ומשלא נשבר, הטיח אותו בקיר עד שנשבר והתנפץ לרסיסים.

נוכח מעשיו של הנאשם, התקשרה האם למשטרה. בתגובה ניגש אליה הנאשם ובעט במותנה.

דודו של הנאשם שהגיע לבית, הצליח להרגיע את הנאשם עד בוא המשטרה.

פורט כי למתלונן נגרמה נפיחות קלה בראשו באזור אוקספיטאלי מימין, פצע שטחי בפניו ואדמומיות בלחיו.

2. במסגרת הליך גישור שהתקיים ביום 8/1/18, בפני סגן הנשיא כבוד השופט מרגלית, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע וכתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל. בנוסף הוסכם כי הדיון יאוחד עם הדיון בת"פ 6301-10-17 שגם בעובדותיו הודה הנאשם והורשע.

הצדדים הסכימו כי יוגש לגבי הנאשם תסקיר שרות המבחן בטרם הטיעונים לעונש.

3. כתב האישום בתיק המאוחד והמצורף ייחס לנאשם עבירת **תקיפה סתם** - לפי סעיף 379 לחוק העונשין, בגין אירוע מיום 5/6/17, שהתרחש סמוך לשעה 14:10, במהלכו תקף הנאשם את אחיו המתלונן, אותו קטין נ.ע., בכך שהכה אותו בידיו על ראשו וצווארו, לאחר שהמתלונן סירב להעביר לו 50 ₪. באותן נסיבות, כשניסתה האם להפריד בין השניים, דחף אותה הנאשם בשתי ידיו והפילה על הרצפה.

בהמשך, נטל הנאשם מקל של מטאטא והכה באמצעותו את אחיו הקטין, על גבו ובכתפיו.

תסקירי שרות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, עקב דחיות שניתנו לשם בחינת התקדמות ואופציות טיפוליות.

4. תסקיר מיום 6/6/18

על פי התסקיר, הנאשם בן 22, רווק, סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקית. לאחר סיום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות, וצויין כי החל מיום 1/10/17 הוא מתלווה לאביו לעבודה בבניין. חוות דעת מהמעסיק הייתה

חובית והובע בה רצון לקבל את הנאשם כעובד קבוע בחברה.

הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים ושני אחים, אביו ואמו עובדים. ההורים תיארו אוירה משפחתית חובית ללא בעיות מיוחדות. האב מסר כי אירועי כתב האישום לא משקפים את טיב היחסים במשפחה, אף לא את הערכים עליהם חונכו ילדיהם. בנוסף מסר, כי הוא ואשתו מנהלים שיחות מעמיקות עם ילדיהם וכי לחוביתו הקשר בין האחים חזק וקרוב מתמיד.

האם תיארה את הנאשם כאדם מופנם וסגור שאינו מרבה לשתף בעולמו הרגשי. תיארה את הקשר ביניהם כקרוב ומבוסס על כבוד, וצינה כי ההורים סמכו על החלטותיו של הנאשם, ולא חייבו אותו לנהוג כפי רצונם.

ההורים מסרו כי הרקע למעשיו של הנאשם הוא פטירת דודו בן ה-36 מדום לב פתאומי, שנתיים עובר לאירועים. מסרו כי לנאשם ולדוד היה קשר קרוב וכי הוא קיבל את מותו באופן קשה, חווה דכאון, ונטה להסתגר ולישון רוב שעות היום. ההורים ביטאו חשש לעתיד בנם.

האם הסבירה כי הזמינה משטרה לאחר שעלה החשש כי הנאשם משתמש בסמים מסוג גראס על מנת להרתיעו ולגייס לטיפול.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחס הנאשם לעבירות - מסר כי רב עם אחיו בעקבות ויכוח מקרי אשר במהלכו היו דחיפות הדדיות, שלל סכסוך עם אחיו ומסר כי השלים עמו, וכי אינם שומרים טינה אחד לשני. הנאשם שיתף, כי מרגיש שהקשר שלו עם אמו ואחיו קרוב כעת יותר, וכי בני משפחתו פעלו כפי שפעלו על מנת לסייע לו. הנאשם מסר כי הבין את הלקח מהתנהגותו וכי יש צורך בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול על מנת לשמור על ניקיון מסמים. הנאשם התחייב שלא לפעול בעתיד בדרך אימפולסיבית ותוקפנית.

נמסר כי מתוך שלוש בדיקות שתן שנערכו, באחת נמצאו שרידי סם, אך הנאשם הכחיש שימוש בסמים והתבצר בעמדתו כי כבר תקופה ממושכת אינו צורך סמים.

הנאשם מסר באותה עת כי החל בשימוש בסמים באופן מזדמן לפני כשנה, בסופי שבוע ובאירועים חברתיים, אך הפסיק את השימוש לפני חצי שנה, לאחר שהרגיש כי הסמים השפיעו על תפקידו הכללי והבין כי עלולים לפגוע בעתידו.

עוד שיתף, כי הסמים סייעו לו להתמודד עם רגשותיו בעקבות אהבה נכזבת. הנאשם לא דיבר על חווית אובדן דודו, והתייחס לכך בצורה מצומצמת, ללא מעורבות רגשית.

נמסר כי במסגרת הכנת תסקיר מעצר, שוחחו עורכי התסקיר עם המתלונן, תלמיד תיכון, אשר שיתף כי האירוע האלים אינו משקף את טיב היחסים בינו לבין אחיו הנאשם, וכי מדובר בהתנהגות חריגה מצד הנאשם. המתלונן שלל תחושת איום או פחד מפני הנאשם.

שרות המבחן מסר כי הנאשם הופנה לטיפול במסגרת "אל סם". העובד הסוציאלי שמטפל בו מסר אז כי הנאשם נמצא בשלב ראשוני של תהליך האבחון, כי הוא שיתף פעולה באופן חלקי, לא התמיד להגיע לפגישות

וגם לבדיקת שתן לא הגיע. עוד נמסר כי מדובר בבחור מופנם שהתקשה ליצור קשר של אמון ולשתף בתכנים רגשיים.

נמסר כי הנאשם ביטא אמביוולנטיות לגבי יכולתו לשתף פעולה לתקופה ממושכת, התקשה להבין את משמעות הפנייתו לטיפול, והמוטיבציה שלו לטיפול הייתה חיצונית בלבד.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כבעל אישיות וזהות בלתי מגובשות, מופנם, חסר כוחות אגו ובעל הערכה עצמית נמוכה. צוין כי הנאשם ניהל בדרך כלל אורח חיים נורמטיבי, ללא מאפיינים אישיותיים אלימים, וכי מעורבותו בעבירה מקורה בחוסר יכולת להתמודד עם מצב לחץ במשפחה.

שרות המבחן העריך כי מעצרו בפועל של הנאשם יחד עם המשך שהייתו תחת צו פיקוח מעצר היוו עבורו גורם מרתיע ומשמעותי. יחד עם זאת העריכו כי אינו בשל רגשית, בעל מאפיינים ילדותיים, נוטה לפתח קשרים שליליים, והשימוש בסם היווה מפלט לתחושת חוסר ביטחון ומצוקה רגשית.

הנאשם דחה הצעת שרות המבחן לטיפול רגשי.

על אף ספקות שעלו במידת יכולתו של הנאשם להיעזר בהליך שיקומי ולקחת אחריות, שרות המבחן המליץ לאפשר לנאשם תקופת ניסיון בת שלושה חודשים בה ימשיך בקשר עם "אל סם".

תסקיר משלים מיום 12/9/18

5.

נמסר כי מדיווח עדכני של העובד הסוציאלי בעמותת "אל סם", עלה כי הנאשם התקשה לשתף פעולה, הגיע לשני מפגשים בלבד מתוך סדרה אליה הוזמן וסירב למסור בדיקות שתן בטענה כי הוא חש אי נוחות למסור את הבדיקה בנוכחות אדם זר.

נמסר כי הנאשם גילה עמדות נוקשות בעניין הצורך בטיפול ובשינוי, טען כי אינו מצליח להתחבר לרציונל העומד בבסיס הפנייתו לטיפול וכי אינו זקוק לטיפול בשלב זה בחייו. עוד נמסר כי הנאשם ביטא תחושות עייפות ותסכול מההליך המשפטי וממחויבותיו, וביקש לסיים את הטיפול.

שרות המבחן עדכן כי במהלך תקופת הדחיה, מתוך מספר בדיקות שתן שנערכו, 3 הכילו סם מסוג גראס ולבדיקה אחת הנאשם לא התייצב.

לאור האמור לעיל שרות המבחן הביע ספק באשר ליכולתו של הנאשם להפיק תועלת מהמשך קשר עם שרות המבחן. בנוסף התבצר בעמדתו ביחס לדפוסי שימוש בסם וטען כי אינו זקוק לסיוע בתחום זה.

שרות המבחן העריך כי הנאשם אינו פנוי בשלב זה של חייו לעבור תהליך מעמיק וממושך של שיח טיפולי.

שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בדין שהתקיים ביום 3/10/18 הוריתי לשרות המבחן, על עריכת תסקיר משלים אשר יכלול דיווח עדכני לגבי עמדת המתלון והמצב המשפחתי כמו גם המלצות טיפוליות ככל שיהיה שינוי.

6. תסקיר משלים מיום 27/11/18

התסקיר עדכן כי משיחה עם העובד הסוציאלי בעמותת "אל סם" עלה כי הנאשם לא התייצב לפגישות שנקבעו לו ולא יצר קשר עם העמותה, וכי ניסיונותיו של העובד הסוציאלי לגייס את הנאשם לטיפול לא צלחו, והוא גם לא מסר בדיקות שתן.

בשיחה של שרות המבחן עם הנאשם לבירור התנגדותו לטיפול, הנאשם הביע עמדה קורבנית, לא ביטא נזקקות, והתקשה להסביר את חוסר הנכונות שלו לשיתוף פעולה, ורק הצהיר כי אינו מכור לסמים, וכי הפסיק את השימוש בכוחות עצמו וכי הוא מנהל אורח חיים יציב ומסודר.

צוין כי הנאשם ביצע 4 בדיקות שתן במסגרת שרות המבחן שהעידו על ניקיון מסמים.

בשיחה עם הוריו, דיווחו השניים כי הנאשם יותר רגוע בבית, מבלה עם משפחתו, מתלווה לאביו לעבודה, וכי השינוי הנו להבנתם בעקבות הפסקת השימוש בסמים, יחד עם זאת ציינו כי הנאשם מאשים אותם במצבו ובניהול ההליך המשפטי.

שרות המבחן חזר והעריך כי הנאשם אינו בשל לתהליך טיפולי מעמיק, התקשה לגעת בעולמו הפנימי, וגילה התנגדות לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, וכי באלה יש כדי להגביר את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

שרות המבחן עוד העריך כי הפסקת השימוש בסמים הייתה בעקבות רתיעה מהעונש המרחף מעל הנאשם בהליך זה, ולא מתוך הבנה לנזק העלול להיגרם לו מדפוס זה.

שרות המבחן חזר על עמדתו ונמנע ממתן המלצה בעניינו של הנאשם, יחד עם זאת המליצו על הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונש מאסר על תנאי.

ראיות לעונש

7. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש שהתקיימה ביום 29/11/18 העיד אביהם של הנאשם והמתלון - מר חוסאם עבד אלולי.

אביו של הנאשם העיד כי הנאשם הוא בנו הבכור, כי בינו לבין המתלון יש פער של 5 שנים, וכי היחסים בין שני הבנים הנם בהווה טובים.

מר אלולי העיד עוד כי מאז שחרורו של הנאשם ממעצר חל בו שינוי, הוא עובד יחד עמו, יש לו חברים חדשים,

והוא הפסיק "להסתובב" עם חבריו הקודמים, למעט שני חברים. האב מסר כי הנאשם אינו משתמש בסמים. האב התייחס לכך שהנאשם אינו מתייבב לפגישות טיפוליות, והסביר את הדבר בכך שבנו הוא צעיר ביישן ומופנם.

במענה לשאלות התובע, בחקירה נגדית, מסר כי הנאשם ממשיך להאשים את הוריו במצבו, בשל עירוב המשטרה לגביו.

עוד הוסיף האב, כי הוא ואשתו מעוניינים להחזיר את הנאשם לחיק המשפחה ולשמור עליו וכי הנאשם מודע לכך שאם יחזור על מעשיו הם לא יהססו להזעיק משטרה.

טיעוני הצדדים לעונש

8. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד כולל לכל העבירות בהן הורשע הנאשם בשני כתבי האישום, בשל מהותן של העבירות, זהות נפגע העבירה והיותן כחלק ממסכת האלימות שהפעיל הנאשם.

ב"כ המאשימה התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו בעבירה, ולכך כי מידת הפגיעה בהם היא משמעותית ומוחשית. צוין כי במזל האירוע הסתיים כפי שהסתיים ללא פגיעות חמורות וקשות, וכי נפגעה תחושת הביטחון של בני המשפחה.

נטען כי מדובר במסכת אלימות ארוכה ומתמשכת, ולא מדובר במעידה חד פעמית או רגעית וכי הנאשם האחראי הבלעדי למעשיו. הודגשו הנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו למתלונן. נטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שאין בנסיבותיו האישיות של הנאשם כל חריג המאפשר הקלה בהצבת עונשו בתוך המתחם שנקבע, למעט היותו צעיר נעדר עבר פלילי שהודה בביצוע המיוחס לו.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש בשליש העליון של החצי התחתון של המתחם ובנוסף להטיל עליו מאסר על תנאי מרתיע.

9. טיעוני ב"כ הנאשם

נטען כי מדובר בצעיר נעדר הרשעות קודמות, אשר ביום האירוע איבד את עשתונותיו ופעל בצורה פסולה, במסגרת באירוע חריג.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נקי מסמים, וכי מאז האירוע המתואר בכתב האישום לא הסתבך באירועים נוספים.

נטען בנוסף כי תפקודו של הנאשם נורמטיבי, בהיותו עובד ומסייע בפרנסת המשפחה. עוד צוין כי אחיו של הנאשם סלח לו, וכי אין ביניהם היום ויכוחים.

ב"כ הנאשם ציין כי נקיונו של הנאשם מסמים מפחיתה את הסיכון לביצוע עבירות דומות. נטען כי מדיניות הענישה בעבירות מהסוג הנדון היא במנעד רחב החל מאי הרשעה ומאסר על תנאי ועד מאסר בפועל, ואולם זאת רק כאשר מדובר בעבירות חמורות ללא הליך טיפולי.

נטען כי העבירות בתיק זה אינן ברף חומרה גבוהה, וכי הנאשם עבר מעין הליך טיפולי וכי כיום הוא נקי מסמים, על כן הוא סבור כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שרות. ב"כ הנאשם ביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

10. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי הוא נקי מסמים ועובד כל יום.

דין והכרעה

11. אתייחס לכל העבירות בשני כתבי האישום כאל אירוע אחד, כפי שעשו אף באי כוח הצדדים, וזאת בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין ולמבחנים שנקבעו בבית המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14).

מתחם העונש ההולם

12. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעים מעבירות אלימות באופן כללי הם הגנה על שלמות גופם, ביטחונם וכבודם של הנפגעים. כשהעבירות נעברות בתוך המשפחה, אזי נפגע גם הערך של שלמות התא המשפחתי. הנאשם ביצע את העבירות כלפי אחיו הצעיר וכלפי אמו, והפר מוסכמות של כבוד בתוך תא המשפחתי ושל ערך כיבוד הורים.

ערך נוסף הנו הצורך להגן על קטינים בביתם ובמשפחתם, וזאת לנוכח גילו הצעיר של המתלונן הקטין, שהוכה על ידי אחיו הבגיר המבוגר ממנו בחמש שנים.

העבירות של היזק לרכוש נועדו לשמור על קניינו ורכושו של הפרט מפני פגיעה.

13. מדובר במקרה זה בשתי התפרצויות אלימות וקיצוניות, אשר הביאו את משפחת הנאשם, משפחה מתפקדת בדרך כלל, תומכת ונורמטיבית, כך נראה, להגיע למצב קיצון, ולהזעיק, מבליט ברירה, את עזרת המשטרה, לסייע בהתגברות על הבן הבכור, הפוגע בבני משפחתו. בשני המקרים, אשר כחודשיים

מפרידים ביניהם, בולט היעדר הפרופורציה בין הרקע, הזניח לכאורה, לבין עוצמת התגובה האלימה של הנאשם.

המקרה הראשון כרונולוגית, החל עקב סירובו של המתלונן, נער תלמיד תיכון, לתת לאחיו הנאשם 50 ₪, ואילו המקרה השני החל אף הוא משיחה בין האחים, שבה שאל המתלונן את הנאשם מדוע הוא עצבני.

בשני המקרים נהג הנאשם בזעם ובאלימות, הכה את אחיו, ואף תקף את אמם של השניים.

באירוע החמור מבין השניים, הנאשם הפיל את אחיו והכה אותו באגרופים תוך שהאם צועקת לעברו שיפסיק, בהמשך תקף אותו פעם נוספת באגרופים ובעט בו. מעבר לתקיפתו הפיזית של המתלונן, הנאשם פגע בדלת מזכוכית ושבר אותה וכן שבר את הטלפון הנייד של המתלונן לאחר שזה ביקש להתקשר לאביו ולבקש עזרה. גם אמו של הנאשם הותקפה על ידו לאחר שביקשה להזמין משטרה בעקבות מעשיו, הוא בעט בה במוותנה. הנאשם חדל ממעשיו רק עם הגעת דודו לבית והרגעתו.

המקרה השני הסתיים במעצרו של הנאשם והרחקתו מהבית, עד להגשת כתב האישום תוך מעצר.

14. התנהגותו של הנאשם משולחת כל רסן, והתיאור מציב צורך ממשי בהגנה על שני המשפחה תוך מניעת פגיעה בהם בעתיד. אומנם לא מדובר במעשים שתוכננו מראש או שנעשו בתחום כלשהו, ואולם חומרתם ניכרת בהיעדר גבולות, בפרץ האלימות, ובהיעדר הכבוד כלפי בני המשפחה. בנוסף, לא ניתן להגיד כי מדובר בתקרית חד פעמית, טעות או מעידה בודדת.

15. הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלונן אינם חמורים, מדובר בפגיעה שטחית, נפיחות ואדמומית, אך יש צדק בטיעון המאשימה על כך שעלול היה להיגרם נזק גדול יותר. נזק נוסף וברור מאליו הנו הפגיעה בשלוות נפשם של בני המשפחה ובביטחונם בתוך ביתם, ובנוסף גם הפגיעה ברכוש - דלת, ומכשיר טלפון נייד שנופצו במתכוון בחמת זעם.

העבירות בוצעו על ידי הנאשם וחלקו בביצוען הוא משמעותי ובלעדי.

16. כנקודה לקולא יש לציין כי ההרשעה בעבירת תקיפת קטין בידי אחראי, איננה מאופיינת בנסיבות חמורות יחסית, במקרה זה, בו אח בגיר הכה את אחיו הקטין. העבירה בה הורשע הנאשם, נועדה להגן על זכויותיהם של קטינים להגנה מצד האחראים עליהם, לבל ינצלו את סמכותם כלפי הקטין, ואת נאמנותו של הקטין להם, בדרך אלימה ומשפילה. העבירה מתאימה במיוחד להסדרת התנהגותם של הורים או אנשי מרות וחינוך, ופחות להתנהגות של אחים, ששניהם צעירים, וסמוכים עדיין לשולחן ההורים, זה כלפי זה. לא הוכח בפני כי בין הנאשם ואחיו קיימים, מלבד הפרש הגיל, יחסי מרות, חינוך או אחריות מיוחדים, ולכן, מבחינה זו בלבד, אין חומרה מיוחדת בעבירות שביצע הנאשם כלפי המתלונן.

17. בחינת מדיניות הענישה בעבירות אלימות בתוך המשפחה, העלתה כי ניתנה ענישה מגוונת המתחשבת בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

תקיפת קטין על ידי אחראי ותקיפה סתם

- א. עפ"ג (באר שבע) 26043-01-13 **אחמד אמטיראת נגד מדינת ישראל (04.12.13)**, המערער בעל עבר פלילי הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה של בנו הקטין. המערער סטר לו על פניו והיכה בחוזקה בגבו וכתוצאה מכך נפל הקטין ארצה. בית המשפט השלום האריך את המאסר על תנאי שעומד לחובתו לשנתיים נוספות, בנוסף הטיל עליו תשלום פיצוי, קנס והתחייבות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסר על תנאי בן 12 חודשים, בית המשפט הורה כי המאסרים ירוצו בחופף, כך שסה"כ ירצה המערער 12 חודשי מאסר בפועל.
- ב. עפ"ג (מרכז) 47129-04-13 **פלוני נגד מדינת ישראל (12.03.13)**, המערער נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירת תקיפת קטין ואיומים. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.
- ג. ת"פ (פתח תקווה) 10504-03-13 **מדינת ישראל נגד א' צ' (04.11.13)**, הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים בשני מקרים כלפי אחותו ואמו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל והפעיל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים, כך שסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.
- ד. ת"פ (תל אביב) 55419-11-12 **מדינת ישראל נגד יחיאל אלאדי (24.06.15)**, הנאשם הורשע בעבירה של איומים כלפי אחותו כי יפגע בה. אחיותיו של הנאשם ביקשו מהתובע להקל ככל הניתן עם הנאשם למען שלום בית ושלום המשפחה. בית המשפט השית עליו חודש מאסר על תנאי והתחייבות.
- ה. ת"פ (באר שבע) 29724-04-14 **מדינת ישראל נגד פלוני (29.03.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים. הנאשם איים על רעייתו כי יהרוג אותה, תוך שאחז בסכין ונופף בה לעברה, סטר לאחת מבנותיו וניסה לחנוק בת נוספת בעקבות רעש שהקימו בחדרם, במקרה נוסף, בעקבות בקשת אחד הילדים הקטינים לצאת לחבר, חרף סירוב הנאשם, צעק עליו, סטר לו ובהמשך סטר בפניה של קטינה נוספת, הלה באגרופו בבטנה ומשך בשערותיהן של 2 מבנותיו. בית המשפט גזר עליו 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים כך שחודשיים ירוצו במצטבר ו-4 חודשים ירוצו בחופף, סה"כ ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל ו-2 מאסרים על תנאי.
- ו. ת"פ (רמלה) 43750-08-13 **מדינת ישראל נגד יהון בקטאו (08.06.15)**, הנאשם הודה

והורשע בעבירות איומים וניסיון לתקיפה כלפי אחותו, הנאשם צירף תיק נוסף בגין עבירת איומים כלפי אחות אחרת. בית המשפט גזר עליו חודשיים מאסר בפועל והפעיל שני מאסרים על תנאי בחופף זה לזה ובמצטבר למאסר שהוטל עליו, כך שסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ומאסר על תנאי.

ז. ת"פ (פתח תקווה) 57587-07-14 **מדינת ישראל נגד פלוני (28.02.016)**, הנאשם הודה והורשע בתקיפת בתו הקטינה. הנאשם הכה אותה באגרוף בפניה והוסיף בכך גם כאשר שכבה על מיטתה בעקבות ויכוח ביניהם. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, צו פיקוח וצו של"צ.

היזק לרכוש במזיד

א. ת"פ (באר שבע) 29914-09-14 **מדינת ישראל נגד עאטיש חמדי (11.02.15)**, הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. לאחר שהתגלע סכסוך בין הנאשם לאמו, התקשרה האם למוקד 100, הנאשם בתגובה תפס את מכשיר הנייד מסוג גלקסי השייך למתלוננת ושרב אותו. לאחר מכן, תקף את המתלוננת בכך שהפילה ארצה, הכה בה עם ידיו בפניה ושרט אותה. בעקבות כך נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שריטות בפניה וחבלה ברגלה השמאלית. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי, צו מבחן למשך 12 חודשים והתחייבות, לאחר שקבע כי מתחם העונש הראוי הוא בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ (אילת) 27115-03-13 **מדינת ישראל נגד סיגלית כהן (11.02.14)**, הנאשמת הודתה והורשעה בעבירת היזק לרכוש במזיד. הנאשמת הגיעה לסניף המוסד לביטוח לאומי וביקשה לפגוש את אחת הפקידות ביום שאינו מיועד לקבלת קהל. לאחר שסורבה הדליקה הנאשמת באמצעות מצית ניירות שהיו על מתקן הטפסים וכן פח. בית המשפט ביטל את הרשעתה וחייב אותה בחתימה על התחייבות.

ג. ת"פ (תל אביב) 283-07-13 **מדינת ישראל נגד אהרן בן יצחק יפה (25.07.13)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד, בית המשפט כיבד הסדר טיעון שהושג בין הצדדים והטיל על הנאשם מאסר על תנאי.

ד. ת"פ (נתניה) 13977-12-11 **מדינת ישראל נגד מאיר בן עטר (24.06.12)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת היזק לרכוש במזיד. הנאשם בעקבות ויכוח עם בת זוגו השליך אבנים לעבר חלון חדרה וניפץ את החלון, זאת לאחר שצלצל במכשיר האינטרקום ובפעמון הבית לזמן ממושך ולא נענה. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ה. ת"פ (פתח תקווה) 58390-03-14 **מדינת ישראל נגד דניאל כהן (06.07.14)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות איומים והיזק לרכוש בזדון. הנאשם איים על אמו כי "ישבור לה את כל הבית", ובהמשך, קרע ספרים והשליכם ארצה ושבר חפצים. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, כך ש-4 חודשים יהיו במצטבר והיתרה בחופף. סה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי.

ו. ת"פ (באר שבע) 8626-06-14 **מדינת ישראל נגד יבגני קונובל (21.10.14)**, הנאשם הודה והרשע בעבירת היזק לרכוש במזיד. בסמוך לאחר דיון בעניינו של הנאשם בתיק אחר, סירב הנאשם להשתחרר ורצה לחזור לכלא, נטל עמוד המשמש את באי בית המשפט וניפץ באמצעותו את שמשת הזכוכית של הכניסה. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר, 2 מאסרים על תנאי והתחייבות.

18. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

19. בגזירת עונשו של נאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם צעיר בן 22, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו בכתב האישום וחסך מזמנו של בית המשפט ומהעדת המתלוננים בתיק, בני משפחתו.

הנאשם הגיע לכל הדיונים בתיק זה, גם לדיונים בתיק המעצר המקביל, כשהוא מלווה באביו, והתרשמי כי משפחת הנאשם, אשר במצוקתה בקשה התערבות משטרתית, והביאה למעצרו של הבן ולאישומו, מבקשת כעת לסיים את ההליך בדרך מקילה, תוך דיווח על מצב של רגיעה ושל שיפור.

הנאשם הסביר כי רב עם אחיו בעקבות ויכוח מקרי שבמהלכו היו דחיפות הדדיות.

הנאשם ניהל, עד למעורבותו באירועי כתבי האישום, אורח חיים נורמטיבי ונמנע ממעורבות פלילית ושרות המבחן לא התרשם ממאפייני אישיות אלימים.

על אף נסיונות שנעשו כדי לנצל הליך פלילי זה לטובת הליך טיפולי משמעותי ומעמיק - הדבר לא צלח, והנאשם איננו מומלץ לכל מסגרת המשכית.

עניין השימוש בסמים, אשר עמד, על פי ההערכה, כרקע לביצוע העבירות, זכה לפתרון חלקי ובלתי מספק.

הנאשם דיווח אמנם על הפסקה של צריכת סמים, ואף מסר, לאחרונה, בדיקות שתן נקיות, אך בשלבים מוקדמים יותר לא סיפק בדיקות, לא התייצב, ואף מסר בדיקות עם שאריות סמים.

לא ראיתי כל הצדקה לסטות ממתחם הענישה, שכן לא נמצאו בעניינו של הנאשם שיקולים שיקומיים לעשות זאת.

יחד עם זאת, החלטתי לקבל בעניינו של הנאשם את המלצתו העונשית של שרות המבחן, שהמליץ על הטלת מאסר קצר בעבודות שרות, יחד עם ענישה מותנית. מצאתי כי הנאשם ראוי לענישה מקלה, ולו בשל עברו הנקי עד כה, הודאתו, ובעיקר בשל עמדת בני משפחתו.

יש לקוות, בהתאם להערכת התסקיר, כי ההליך הפלילי, וההסתבכות המשמעותית בתיקים אלה, יהוו לנאשם גורם הרתעתי עתידי ממשי. לסיכום, החלטתי במקרה זה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

סוף דבר

20. לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

עבודות השרות יבוצעו במעון יום לקשיש בקריית שמונה, בכתובת - שפרינצק 57 פינת הירדן, קריית שמונה.

הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, 6.5 שעות עבודה יומיות.

מועד תחילת ריצוי עבודות השרות הוא יום 31/1/19.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום, כל עבירת אלימות פיזית במשפחה או עבירת היזק לרכוש במזיד במשפחה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר העתק לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, במעמד הנוכחים.